

kapitel om behandlingen af sager om udlevering til EU-medlemsstater (kapitel 3 a) samt et kapitel om andre bestemmelser (kapitel 4).

2. Gældende ret

2.1. Udleveringssamarbejdet i EU

Udlevering af lovovertrædere mellem EU-medlemsstaterne sker i dag på grundlag af forskellige udleveringskonventioner.

Den grundlæggende konvention om udlevering i Europa er den europæiske konvention af 13. december 1957 om udlevering af lovovertrædere (1957-konventionen), jf. bekendtgørelse nr. 36 af 28. september 1963, med tilhørende tillægsprotokoller af 15. oktober 1975 og 17. marts 1978, jf. bekendtgørelse nr. 106 og 108 af 11. november 1986. Konventionen er i Danmark gennemført ved lov nr. 249 af 9. juni 1967 om udlevering af lovovertrædere.

1957-konventionen er for EU-medlemsstaternes vedkommende senere blevet suppleret med reglerne i Konventionen om forenklet udleveringsprocedure mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union, der blev undertegnet den 10. marts 1995. Sigtet med denne konvention er at anvende en forenklet fremgangsmåde ved udlevering, hvis den person, der ønskes udleveret, samtykker i udleveringen. Konventionen blev gennemført i dansk ret ved § 1 i lov nr. 291 af 24. april 1996 om ændring af lov om udlevering af lovovertrædere, lov om international fuldbyrdelse af straf mv., lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf mv. og retsplejeloven (International strafferet). Denne lov trådte i kraft den 1. august 1996.

Disse konventioner er endvidere suppleret af Konventionen om udlevering mellem Den Europæiske Unions medlemsstater (EU-udleveringskonventionen). Formålet med EU-udleveringskonventionen er at lempe en række af de materielle betingelser for udlevering mellem medlemsstaterne. EU-udleveringskonventionen er gennemført i dansk ret ved lov nr. 417 af 10. juni 1997 om ændring af lov om udlevering af lovovertrædere (Gennemførelse af EU-udleveringskonventionen). Denne lov trådte i kraft den 1. juli 1997.

Endelig indeholder Konventionen til gennemførelse af Schengenaftalen (Schengen-konventionen) visse bestemmelser om udlevering. Disse bestemmelser finder dog kun anvendelse i det omfang, hvori de er forenelige med EU-udleveringskonventionen, jf. Schengen-konventionens artikel 142. Det indebærer, at det er reglerne i EU-udleveringskonventionen, der

skal anvendes ved udlevering mellem EU-medlemsstaterne.

2.2. Udleveringslovens anvendelsesområde

Efter udleveringslovens § 1, stk. 1, kan den, der i udlandet er sigtet, tiltalt eller dømt for en strafbar handling, udleveres fra Danmark til udlandet efter lovens regler.

Loven omfatter dog ikke udlevering fra Danmark til et af de nordiske lande, jf. § 1, stk. 2, idet en sådan udlevering i stedet sker efter reglerne i lov nr. 27 af 3. februar 1960, som ændret ved lov nr. 251 af 12. juni 1975, lov nr. 433 af 31. maj 2000 og lov nr. 378 af 6. juni 2002, om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige.

2.3. Betingelser for udlevering

2.3.1. Udlevering af danske statsborgere

Efter § 2, stk. 1, kan en dansk statsborger udleveres til strafforfølgning i en medlemsstat i EU, hvis den pågældende i de sidste 2 år forud for den strafbare handling har haft bopæl i den stat, hvortil udlevering ønskes, og en handling, der svarer til den lovovertrædelse, for hvilken der søges udlevering, efter dansk ret kan straffes med fængsel i mindst 6 måneder. Er bopælskravet ikke opfyldt, kan udlevering dog ske, hvis handlingen efter dansk ret kan medføre højere straf end fængsel i 4 år.

Efter § 2, stk. 2, kan Justitsministeriet – på grundlag af en gensidig overenskomst med et andet land om udlevering af egne statsborgere – fastsætte, at danske statsborgere kan udleveres til lande uden for EU (og Norden). Efter bestemmelsen er det en betingelse for udlevering, at handlingen, for hvilken der søges udlevering, efter dansk ret kan straffes med fængsel i mindst 1 år, og at betingelserne i § 2, stk. 1, om udlevering til andre EU-lande i øvrigt er opfyldt.

Bestemmelsen indebærer, at der kan ske udlevering af danske statsborgere til lande uden for EU, med hvilke der er indgået gensidig overenskomst, såfremt den, der ønskes udleveret, har haft bopæl i det pågældende land i de sidste 2 år forud for lovovertrædelsen, og lovovertrædelsen efter dansk ret kan straffes med mindst 1 års fængsel. Hvis bopælskravet ikke er opfyldt, kan der alene ske udlevering til sådanne lande på baggrund af en gensidig overenskomst, såfremt lovovertrædelsen efter dansk ret kan medføre højere straf end fængsel i 4 år.

Gennemførelse af sådanne gensidige overenskomster om udlevering af egne statsborgere i dansk ret kræver ikke ændringer af udleveringsloven, og bestemmelsen giver forudsætningsvis regeringen be-